

som i en Slags Brønd; ved Hjælp af Reflexionspelle. kan man se Maalet nede i denne Brønd og rette Kanonen, og man behøver kun at lade Kanonen dukke op i nogle ganske faa Sekunder før at den kan affyres og derpaa forsvinde. En saadan Konstruktion er ikke noget Hjernepind, den er nemlig allerede traadt ud i Livet, idet man i Italien har gjort Bestilling paa saadanne Affutager. Den italienske Regjering er altid meget ivrig for at gaa i Spidsen med alle slige Reforme og nye Opfindelser, den har tidligere offret uhyre Summer paa Pantser-taarne, men er nu kommet til det Resultat, at man opnaar større og bedre Sikkring paa denne Maade, nemlig naar Standpladsen er høit beliggende, naar Kanonerne, saaledes som Tilfældet vil være paa det nye Fort, anbringes adskillige Alen over Havsladen, er der Intet at frye paa, Mandstabet og Kanoner ere dækkede nede i Brønden under et vandret Pantserlaag, som ikke behøver at være tykt, og Kanonen er kun udsat for Bestyning i de faa Sekunder, da den dukker op over det omtalte Pantserlag eller Laag, der dækker Konstruktionen. Jeg antager, at den høitærede Minister ikke er kommen stærkere frem med sine Antydninger om denne Opfindelse, fordi den endnu ikke er tilbørlig prøvet, og det kan selvfølgelig ikke garanteres, at den er fuldt ud paalidelig, men det er dog i den Henseende ret interessant at lægge Mærke til, at en Stormagt som Italien allerede har gjort meget omfattende Bestillinger paa Forsvindingsaffutager, og jeg tror, at i det Dieblit, det viser sig, at en saadan Konstruktion er hensigtsmæssig, ville vi ogsaa her kunne faae den indført paa Middelgrundsfortet, og altsaa for en meget ringere Bekostning opnaa en betydelig større Sikkerhed end den, vi kunne faae ved Hjælp af Pantser-taarne.

Brandes: Jeg skal ikke længe lægge Beslag paa det høie Things Opmærksomhed. Det vilde have været absolut fri derfor, hvis man ved første Behandling af det Lovforslag, der foreligger om en overrødentlig Bevilling til Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning, havde fulgt mig; da vilde det høie Thing kunne have været sparet for denne Diskussion. Man fulgte mig imidlertid ikke den Gang, og jeg antager, at det vil man fra alle Sider komme til at beklage, thi det vilde have været rent Bort, hvis man den Gang strax var gaaet til Afstemning over Sagen. Man fulgte mig nu ikke den Gang, og jeg vil derfor tillade mig ganske kort at motivere mit Stilling overfor det Forslag, der nu foreligger her. Den Gang mente man, at

man burde beskæftige sig med denne Sag, og man vilde det af den Grund, at man mente, at Sagens tekniske Side havde en særdeles Interesse. Jeg tillod mig den Gang at forudsige, at hvorledes end vore udmærkede Repræsentanter i dette Udvalg stillede sig, vilde de ikke paa nogen Maade kunne hamle op med vor nuværende Krigsminister, og jeg vil forjaaviddt i Dag gjentage denne Kompliment overfor den ærede Krigsminister. Det forekommer mig, at naar man hører ham tale, vil det slaa En, at han aldrig er læns paa Argumenter, paa Raifonnementer; han er lige saa udtømmelig som Havet; han har en Sagkundskab — og han har andre Sagkyndige bagved sig — som selv den ærede Ordfører for Hæruddvalget (Vojssen) i Dag tilfod ikke at kunne hamle op med. Det viser sig, at han har saa megen Sagkundskab, at han baade kan forbause os her i Thinget ved den, og overraske os ved de mange Argumenter, han fører i Slden. Altsaa fraraadede jeg den Gang, at vi skulde indlade os paa tekniske Undersøgelser af dette Fort, men man mente, at det var rigtigt, og gik til Udvalg med denne Sag. Man kommer nu ikke tilbage med den fra Udvalget som et Lovforslag, men i en helt anden Stilling, nemlig som Endringsforslag til Finansloven, opstillet af den ærede Krigsminister, og derom vil jeg sige, at den ærede Minister har i Dag lavet en Forklaring af den konstitutionelle Opfattelse fra hans Side, som jeg virkelig mener fortjener en vis Paafjænnelse fra vor Side. Den ærede Minister siger, at det er af Høflighed overfor Folkethinget, at han har stillet sig saaledes. Efter de mange Beviser den ærede Minister allerede har givet os paa den Høflighed, han mener at skylde Folkethinget, kan det ikke undre os, at han atter viser os den samme eller en lignende Høflighed. Jeg skal kun konstatere, at det ene og alene er af den Grund, af Høflighed og af Hensynsfuldhed mod Folkethinget, at han kommer til os med dette Forslag paa Finansloven. Den ærede Minister sagde nemlig, at han gjorde det, fordi han vilde have Leilighed til at udtale sig, om selve Sagen her i Folkethinget, og han vilde desuden ogsaa have en Afstemning her i dette Thing, og da Tiden var rykket saa langt frem, at det ikke kunde ske gennem Udvalget, da han mente at Lovforslaget ikke kunde komme til Behandling her i Thinget, førte han Sagen frem her i Salen gennem et Endringsforslag paa Finansloven for at komme til at udtale sig — vi have jo hørt ham tale længe om dette Forslag — og dernæst faae dette Thing til at stemme om Sagen. Det